

Adressat okänd

av: K.J. Andersson

Du har sett honom i trapphuset eller affären utan att veta att han bodde granne med dig. Du vet vem jag pratar om. En gång kanske du till och med kände honom? Men när du tänker efter var det många år sedan ni hördes. En av alla dem du undrar hur det gått för, men inte orkar ta kontakt med. Ni hade ju inte så mycket gemensamt när allt kommer omkring.

Han är inte lat, inte egentligen. Det kan lätt se ut så, men det handlar snarare om bristande intresse. Han har aldrig sett meningen. Meningen med relationer, meningen med vänner. Varför skulle han lägga tid på att umgås med andra människor? De lyssnar inte, inte på riktigt, utan bryr sig bara om sig själva. De kanske låtsas vara ens vänner, men så fort det gynnar dem står man övergiven. Och när man verkligen behöver dem är de längre bort än någonsin. Det är bättre att vara för sig själv.

Han vaknar vanligtvis någon gång efter lunch. Tar en kopp kaffe, sätter på en film och om det finns någonting kvar från gårdagens middag äter han kanske lite av det. För det mesta hinner han tröttna på filmen innan den är slut. Ibland ser han klart den. Sen spelar han teve-spel och lyssnar på musik tills han blir hungrig. Om det finns något att värma i kylan gör han det, men oftast beställer han pizza. Men när den väl kommer har han glömt både att han beställt den och att han var hungrig, så den får ligga tills senare. Han tar en tupplur, ser mer film, någon teve-serie, och spelar ännu mer teve-spel. Klockan brukar hinna bli bortåt fyra-fem på natten innan han somnar, oftast framför teven.

Han skjuter på det så länge han kan, och köper så mycket han kan på nätet, men ibland måste han tvinga sig att gå till affären. Butiken och alla människor stressar honom, han klarar aldrig av att leta upp allt han behöver. Istället tar han någon annans korg som står obevakad och verkar ha ungefär det han vill ha. De gånger kön inte är för lång och han är på gott humör plockar han ur de varor han inte vill ha redan innan kassan, men om han känner sig trängd och stressad tömmer han bara korgen på rullbandet och lämnar kvar de varor han inte vill ha på andra sidan kassan. Pengar bryr han sig inte om, han har mer än han behöver. Alla räkningar går på autogiro, han är knappt medveten om att de existerar. När han gick andra året på gymnasiet fordonslinje dog hans föräldrar och lillebror i en bilolycka. Han hoppade av skolan och flyttade till en annan stad. Arvet och försäkringspengarna har han

levt på sedan dess. Det är snart nio år sen nu.

Varken radio eller tidningar intresserar honom och han ser aldrig på annat än nedladdade filmer och serier på teve. Alla medier är bara fulla med andra människors tankar och åsikter. Det irriterar honom när de inte stämmer överens med hans egna, och om de skulle göra det känner han sig äcklad av att dela sina tankar med någon annan.

Städning, i ordets rätta bemärkelse, är något han aldrig orkat med. Han drar ihop den värsta smutsen på golvet med strumporna, och när damtussarna blivit tillräckligt stora slänger han dem i soporna eller från balkongen, beroende på vilket som är närmast. Soppåsarna brukar inte komma längre än till dörren, där blir de liggande tills han måste flytta på dem för att komma ut. Då försvinner en famnfull, men alltid ligger det några kvar. Grannarna har fått vänja sig vid att det luktar lite illa vid hans dörr. Ingen har reagerat starkare än att lägga en lapp i brevlådan, och nu var det länge sedan han fick någon. En anledning till att han inte gillar att gå hemifrån är hur det luktar när han kommer tillbaka. Men efter en halvtimme märker han det inte längre.

Han byter kläder när de han har på sig blivit allt får skitiga, har han inget rent att byta till rotar han fram något ur tvättkorgen som inte luktar fullt så mycket. Tvättstugan undviker han i det längsta, även om han gjort en del fynd där. Han duschar ibland, mest för att han inte står ut när det kliar på kroppen.

Du känner igen honom nu? Kanske var det han som tog din matkorg? Som försåg sig av dina kläder i tvättstugan? Det bortvända ansiktet vid det oväntade mötet i trappen mitt i natten. Du kanske vill veta mer om honom? Men det är för sent, du kommer aldrig se honom igen. Han ligger med bruten nacke på badrumsgolvet. Det är över åtta månader sedan han halkade. När hittas den som ingen letar efter?